

В Дъжда

Дъжда тихо вали,
а ти тръгваш в нощта
и аз с чаша в ръка,
пак съм сам, пак съм сам.

“Върви ! “ – с болка шептя,
че той чака те там,
а ти, ти искаш ме знам
и при мен ще се завърнеш някой ден.

И с тебе двама,
сами в нощта,
пак ще открием
в нас любовта.
Ще се прегърнем,
а въвн дъжда,
за тази нощ
ще ни припомним.

Дъжда тихо вали,
а ти идваш в нощта
и Бог нека е с нас,
че грешни сме мила.

Валери Цеков